

รายงาน

โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

โรงเรียนบ้านโคกสีวิทยาเสริม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องตามความสนใจของนักเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ มุ่งให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ คือ ความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

ด้วยเหตุดังกล่าวโรงเรียนบ้านโคกสีวิทยาเสริม จึงได้จัดโครงการกิจกรรมส่งเสริมการใช้ดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ และรับผิดชอบต่อสังคม ณ ศูนย์พัฒนาทักษะและการเรียนรู้ ICT เทศบาลนครขอนแก่น ในวันที่ 27 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 การจัดโครงการในครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดีต้องขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียน ที่เล็งเห็นความสำคัญ ให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวก สนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรม และขอขอบพระคุณคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ และช่วยควบคุมนักเรียนทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ฝ่ายประเมินผล

กุมภาพันธ์ 2563

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	8
บทที่ 4 ผลการดำเนินการ	11
บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินการและข้อเสนอแนะ	13
บรรณานุกรม	14
ภาคผนวก	15

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาการศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา การวางแผนจัดการศึกษา และพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกระดับ จากความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความต้องการในด้านการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น ทำให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูปการศึกษามีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ขยายการศึกษาไปสู่ผู้ด้อยโอกาสในชนบทและส่วนภูมิภาค เกิดการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในรูปแบบของการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ทั้งในลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้เป็นกลุ่ม

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น สนองตามความสนใจของนักเรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่นักเรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้า ประกอบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ คือ ความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการคิด ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้เพื่อการตัดสินใจหาความรู้เอง นักเรียนสามารถการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการแสวงหาความรู้ รักการเรียนรู้ และสนุกกับการเรียนรู้
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักเทคโนโลยี นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย

เชิงคุณภาพ

นักเรียนมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้

เชิงปริมาณ

นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกสีวิทยาเสริม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 54 คน

ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ณ ณ ศูนย์พัฒนาทักษะและการเรียนรู้ ICT เทศบาลนครขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น

งบประมาณ

1. ค่าจ้างเหมารถ 1 คัน คันละ 800 บาทต่อวัน รวม 3 วัน เป็นเงิน 800 บาท
 2. ค่าอาหารนักเรียน 54 คน คนละ 30 บาท เป็นเงิน 1,620 บาท
- รวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 2,420 บาท (สองพันสี่ร้อยยี่สิบบาทถ้วน)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และสนุกกับการเรียนรู้
2. นักเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น
3. นักเรียนได้นำประสบการณ์ตรงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 2 แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ครรรชิต มาลัยวงศ์ (2543 : 8) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศว่า หมายถึง การดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสารสนเทศไว้ใช้งานโดยให้ความหมายเป็นแบบแคบและแบบกว้างคือแบบแคบหมายถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใช้สำนักงานและอุปกรณ์โทรคมนาคมทั้งหลายคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือช่วยในการเก็บและบันทึกข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการประมวลผลให้เกิดเป็นสารสนเทศสำหรับจัดส่งไปให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานใช้ซึ่งการจัดส่งอาจใช้ระบบโทรคมนาคมเช่นระบบโทรสารระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอื่นๆ แบบกว้างหมายถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่การประยุกต์เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ในหน่วยงานหรือในธุรกิจต่างๆ มุ่งไปที่การคิดค้นวิธีการจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลการจัดระบบข้อมูลให้ผู้ใช้เข้าใจง่ายการจัดทำระบบต่างๆ เพื่อช่วยสนับสนุนการบริหารของผู้บริหาร

ปทีป เมธาคูณวุฒิ (2544 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่าสารสนเทศประกอบด้วยคำว่า สาร แปลว่า ถ้อยคำ ใจความสนเทศ แปลว่า แสดงออกบอกชี้แจง ดังนั้น สารสนเทศจึงมีความหมายว่าข่าวสารหรือการชี้แจงข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศหรือวิทยาการสารสนเทศซึ่งเป็นศัพท์บัญญัติจากคำว่า Information Technology ที่ใช้คำย่อว่า IT หมายถึง วิธีการสืบค้นข้อมูลข่าวสารผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

สุชุม เฉลยทรัพย์และคนอื่นๆ (2555 : 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology : ICTs) คือเทคโนโลยีสองด้านหลักๆ ที่ประกอบด้วยเทคโนโลยีระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมที่ผนวกเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในกระบวนการจัดหาจัดเก็บสร้างและเผยแพร่สารสนเทศในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียงภาพภาพเคลื่อนไหวข้อความหรือตัวอักษรและตัวเลขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้องความแม่นยำและความรวดเร็วให้ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อเด็กและเยาวชน

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิต คือเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ กำลังมีบทบาทอย่างกว้างขวางในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การบริการ สังคม สิ่งแวดล้อมไปจนถึงด้านการศึกษา และในขณะที่สังคมโลกกำลังก้าวเข้าสู่มิติใหม่ เทคโนโลยีสารสนเทศนับเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่นำสมัยมีผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเพราะเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ กุญแจสำคัญที่ไขไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ และเนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิต การทำงาน การเรียน และเล่น ถือได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ ซึ่งส่งผลต่อคุณสมบัติในการเป็นเทคโนโลยีที่สามารถสอดแทรก และเสริมสร้างสมรรถนะในกิจกรรมและการดำเนินการต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้สังคมไทยในปัจจุบันจึงกลายเป็นสังคม สารสนเทศ (Information society) ไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในอาชีพใด วัยใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพรวมทั้งพัฒนาสังคมและประเทศชาติ (กำพล ดำรงวงศ์. 2541 : 72)

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology – IT) มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติเพื่ออำนวยความสะดวกทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานเป็นอย่างมากประกอบกับโลกได้วิวัฒนาการเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ที่ข้อมูลข่าวสารมีการเคลื่อนไหวอย่างเสรีทั่วโลก ซึ่งสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติได้ให้คำจำกัดความของ คำว่าเทคโนโลยีสารสนเทศว่า หมายถึงเทคโนโลยีหลายกลุ่มรวมกัน เพื่อก่อให้เกิดการติดต่อเชื่อมโยง จัดหาวิเคราะห์ประมวล ผลการจัดเก็บและการจัดการ การเผยแพร่ (ครอบคลุมทั้งข่าวสารและข้อมูลดิบจนถึงความรู้ทางวิชาการ) ในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ ทั้งเสียง ภาพ และตัวอักษรด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศยังประกอบด้วยเทคโนโลยีหลายประเภท เช่น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูล เทคโนโลยีโทรคมนาคมระบบมีสายและไร้สายซึ่งรวมไปถึงระบบสื่อสารมวลชน (วิทยุโทรทัศน์) เทคโนโลยีสำนักงาน เป็นต้น

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ พนิดา พานิชกุล(2553 : 4) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ด้านเศรษฐกิจ ถ้าพิจารณาจากประเทศต่าง ๆ ที่พัฒนาแล้วจะพบว่าประเทศเหล่านี้มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในส่วนของ การขยายตัวของผลผลิต การส่งออกและรายได้จากการผลิตอุปกรณ์ด้านสารสนเทศสำหรับประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรมาสู่ภาค อุตสาหกรรมและในปี พ.ศ. 2537 จากข้อมูลของศูนย์สถิติการพาณิชย์ พบว่าปริมาณการส่งออกของประเทศสำหรับคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบเป็นอันดับสอง มีมูลค่าเท่ากับ 88,500 ล้านบาท ส่วนแผงวงจรไฟฟ้าเป็นอันดับสี่มีมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 32,186 ล้านบาท แสดงว่าอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นสินค้าออกที่มีความสำคัญและมูลค่าสูงมากเป็นลำดับต้น ๆ ของสินค้าออกของประเทศแล้วในปัจจุบัน
2. ด้านการศึกษา ระบบสารสนเทศทางการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาโดยวางแผนและพัฒนาศึกษา เพราะกระบวนการตัดสินใจในการบริหารย่อมมีระบบสารสนเทศเป็นหัวใจสำคัญในทุกขั้นตอน การพัฒนาการศึกษาของประเทศ จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับระบบข้อมูลข่าวสารและระบบสารสนเทศที่ดีเป็นประการสำคัญ การที่จะพัฒนา และกระจายการบริการด้านการศึกษาให้เข้าถึงประชาชนให้มากที่สุด จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
3. ด้านสาธารณสุข เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในส่วนของสุขภาพอนามัย เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพ ของสถานพยาบาลของรัฐและเอกชนในการให้บริการแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีระบบเครือข่ายสาธารณสุข การปรึกษาผู้ป่วยผ่านดาวเทียม เป็นต้น
4. ด้านการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของเกษตรกรไทยในเรื่องการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูล การตลาด ผลิตผลทางการเกษตร เช่น ราคาตลาด ความต้องการในตลาดโลก เป็นต้น ทำให้เกษตรกรสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตได้ดีขึ้น และสามารถผลิตได้ตรงกับความต้องการของตลาด
5. ด้านสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นระบบฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ สำหรับการวางแผน
6. ด้านสิ่งแวดล้อมในระดับนโยบาย หรือการนำดาวเทียมเข้ามาช่วยในการสำรวจและเก็บข้อมูลฐานทรัพยากรธรรมชาติ การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดระบบจราจร เป็นต้น

7. ด้านอุตสาหกรรมและการบริการ ได้มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการบริการ เพื่อให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงขึ้นด้วยต้นทุนที่ต่ำลง เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือการใช้คอมพิวเตอร์เข้าควบคุมกระบวนการผลิต เป็นต้น

8. ด้านการบริการของรัฐ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในการสำรองตั๋วโดยสารรถไฟ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยตรวจจับคนร้าย การพัฒนาระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรลงสู่คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

9. ด้านการท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนประกอบหนึ่งในกระบวนการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการให้บริการข่าวสารข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และอำนวยความสะดวกในการสำรองที่นั่ง

10. ด้านอื่น ๆ ได้แก่ การติดต่อสื่อสารการจัดสร้างเครือข่ายโทรคมนาคมต่าง ๆ ทั้งเครือข่ายโทรศัพท์ในประเทศ เครือข่ายโทรศัพท์ระหว่างประเทศหรือเครือข่ายสื่อสารข้อมูลด้วยดาวเทียมขนาดเล็กการบินทางต่าง ๆ เช่น การแพร่ภาพรายการโทรทัศน์ เคเบิลทีวี เป็นต้น

คอมพิวเตอร์นับว่าเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในกิจการสารสนเทศ เนื่องจากสามารถนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและสามารถเก็บข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ได้ประกอบกับในปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง และมีการพัฒนาการใช้งานให้ง่ายขึ้นอีกทั้งมีขนาดเล็กลง สะดวกในการเคลื่อนย้าย ทำให้คนตื่นตัวที่จะใช้คอมพิวเตอร์ในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในทุกสถานที่ ปัจจุบันมีการใช้คอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวันทั้งที่บ้าน และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจและเอกชน ด้วยเหตุนี้การศึกษาหาความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อการใช้ในชีวิตประจำวันจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยการใช้คอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เครื่องพิมพ์ จานคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โทรสาร อุปกรณ์สลับสาย อินเทอร์เน็ต ดาวเทียม โยแกว่นาแสง วิทยุติดตามตัว (pager) โมเด็มโทรศัพท์ เครื่องเล่นวิทยุ เครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ เกมคอมพิวเตอร์ เครื่องอ่านบาร์โค้ด รวมถึงซอฟต์แวร์ระบบ และซอฟต์แวร์ประยุกต์ เฉพาะด้านและเทคโนโลยีอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีให้เลือกมากมายตามความต้องการของผู้ใช้ แต่การเลือกใช้ก็ควรจะให้เหมาะสมและมีประโยชน์ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคตก็ยังคงต้องเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แต่เด็กควรปรับตัวและเรียนรู้เพื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวันและอนาคตสิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือเด็กและเยาวชนจะเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไรจึงจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาภัยกับครอบครัวและสังคม

เด็กและเยาวชนเป็นวัยแห่งการเรียนรู้และเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต วัยเด็กเป็นวัยที่ซึมซับสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะแยกแยะเหตุผลได้อย่างละเอียดรอบคอบเด็กจึงจะอยู่ใต้อิทธิพลของสื่อต่าง ๆ ที่ผู้ผลิตหรือผู้เผยแพร่สิ่งเหล่านั้นพยายามชักจูงโน้มน้าวให้เด็กบริโภคสื่อของตน เพื่อหวังผลทางการค้า

นอกจากนั้นเด็กส่วนใหญ่เมื่อมีเวลาว่างมักจะเข้าไปสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (ท่องอินเทอร์เน็ต) ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเพราะเห็นว่าจะช่วยให้เด็กได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นโดยไม่คาดคิดว่าข้อมูลในอินเทอร์เน็ตนั้นจะมีทั้งดีและไม่ดีถ้าเด็กได้รับข้อมูลจากผู้ที่ไม่หวังดีใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพไม่สุจริตเด็กเหล่านั้นก็จะถูกชักนำไปในทางที่เลวร้ายได้ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นก็ปรากฏให้เห็นกันอยู่บ่อย ๆ นอกจากนั้นปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยส่วนหนึ่งมาจากเกม ซึ่งคนส่วนใหญ่มองว่าเป็นสิ่งบันเทิงสิ่งหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมสูงขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล เกมจึงเป็นสิ่งที่น่าหลงใหลสำหรับเด็กและ เยาวชนอย่างชนิดถอนตัวไม่ขึ้น ความรุนแรงและสิ่งยั่วเย้าต่าง ๆ ในเกมมีผลต่อ

พฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นได้ในเด็กและเยาวชนเรื่องนี้พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องดูแลควบคุมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กอย่างใกล้ชิด ต้องดูว่าเขาซื้อเกมอะไรมาเล่นบ้าง ร่วมเล่นกับเขาให้คำแนะนำให้ความดูแลเอาใจใส่โดยเฉพาะการสอนให้เด็กรู้จักควบคุมตนเองไปที่ละน้อยเป็นขั้นเป็นตอนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะควบคุมยับยั้งตนเองได้เมื่อโตขึ้น แต่เนื่องจากสังคมและเศรษฐกิจที่บีบรัดทำให้พ่อแม่ต้องรับภาระหนักในการทำงานและใช้เวลาส่วนใหญ่ไปอยู่นอกบ้าน เวลาที่จะใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่เด็กน้อยลงแต่พ่อแม่ก็สามารถที่จะให้การดูแลเอาใจใส่และสังเกตพฤติกรรมรวมทั้งความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เด็กทำ ส่งเสริมให้เด็กทำกิจกรรมที่เขาชอบตามความถนัดเพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการใช้เวลาที่พ่อแม่สามารถให้กับเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง สิ่งสำคัญคือพ่อแม่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็กในเรื่องการปลูกฝังพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแบบอย่างที่ต้องการและมีคุณค่าเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และได้รับประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด

ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และไพบุลย์ เกียรติโกมล. 2546 : 42)

1. การสื่อสาร มีส่วนในการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ประกอบด้วย Communications media การสื่อสารโทรคมนาคม (Telecoms) และเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)
2. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประกอบด้วยผลิตภัณฑ์หลักที่มากกว่า โทรศัพท์และคอมพิวเตอร์ เช่น แฟกซ์ อินเทอร์เน็ต อีเมล ทำให้สารสนเทศเผยแพร่หรือกระจายออกไปในที่ต่าง ๆ ได้สะดวก
3. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีผลให้การใช้งานด้านต่าง ๆ มีราคาถูกลง
4. เครือข่ายสื่อสาร (Communication networks) ได้รับประโยชน์จากเครือข่ายภายนอกเนื่องจากจำนวนการใช้เครือข่าย จำนวนผู้เชื่อมต่อ และจำนวนผู้ที่มีศักยภาพในการเข้าเชื่อมต่อกับเครือข่ายนับวันจะเพิ่มสูงขึ้น
5. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ และต้นทุนการใช้ IT มีราคาถูกลงมาก

ภัยแฝงออนไลน์ (ฐิตารีย์ วิลัยเลิศ. 2554 : 51-53)

1. สารสนเทศมากมายมหาศาล ทั้งดีและไม่ดี ส่งตรงถึงห้องนอน
2. คนแปลกหน้า/ผู้ไม่ประสงค์ดี ใช้ไอทีเป็นช่องทางหาเหยื่อ เราอาจตกเป็นผู้ถูกระงับหรือเป็นผู้กระทำเสียเอง
3. สังคมออนไลน์ การรวมกลุ่ม ค่านิยม แฟชั่น ทำให้เด็กและเยาวชนคล้อยตาม ตกเป็นทาสของเทคโนโลยี ความฟุ้งเฟ้อ ความเชื่อผิดๆ
4. การที่ใช้งานง่าย แพร่หลาย ราคาถูก ทำให้เสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย/ผิดศีลธรรม ทั้งที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือโดยเจตนาก็ตาม
5. การใช้เวลากับของเล่นไอที/โลกออนไลน์มากจนเกินไป ส่งผลในด้านลบ อาจทำให้เสียโอกาสการเรียนรู้ในด้านอื่นๆ

มารยาททั่วไปในการใช้อินเทอร์เน็ต

1. ไม่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อล่วงละเมิดหรือรบกวนผู้อื่น
2. ไม่ใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการใด ๆ ที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรม
3. ไม่นำข้อมูลของผู้อื่นมาใช้ในทางที่ผิด หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลนั้น ๆ
4. ไม่บอกรหัสกับผู้อื่นแม้แต่เพื่อนสนิท
5. ไม่ใช้บัญชีชื่อผู้ใช้ของผู้อื่น หรือใช้เครือข่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต
6. ไม่ยืมหรือใช้โปรแกรม รูปภาพ หรือข้อมูลของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ
7. ไม่ฝ่าฝืนข้อห้ามของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต
8. ไม่เจาะเข้าระบบของผู้อื่นหรือทำลองให้ผู้อื่นเจาะระบบของตัวเอง
9. หากพบมีการรั่วไหลในระบบ หรือบุคคลน่าสงสัยให้รีบแจ้งผู้ให้บริการในทันที
10. หากต้องยกเลิกการใช้อินเทอร์เน็ตให้ลบข้อมูลทั้งหมดและแจ้งผู้ดูแลเว็บไซต์
11. การทิ้งบัญชีชื่อผู้ใช้งานไว้บนอินเทอร์เน็ตอาจทำให้มีผู้ไม่หวังดีเจาะเข้ามาในระบบได้

กฎความปลอดภัย

1. ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเช่น เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียน ชื่อเพื่อนหรือผู้ปกครอง
2. ไม่นัดแนะเพื่อพบปะกับบุคคลที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่บอกผู้ปกครอง
3. ไม่ส่งรูปหรือข้อมูลส่วนตัวให้กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต
4. ไม่ให้ความสนใจหรือตอบโต้กับคนที่ถ้อยคำหยาบคาย
5. ไม่โหลดสิ่งที่ไม่คุ้นเคยหรือเปิดเอกสารจากอีเมลของคนที่เราไม่รู้จัก
6. หากพบข้อความหรือรูปภาพรุนแรง ให้รีบแจ้งผู้ปกครองหรือคุณครู
7. เคารพในกฎระเบียบ นโยบาย หรือข้อตกลงที่ให้ไว้กับผู้ปกครองและคุณครูในการใช้อินเทอร์เน็ต

10 วิธี ดูแลบุตรหลานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต

1. พ่อแม่ควรเรียนรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตบ้าง
2. ใช้เวลาท่องอินเทอร์เน็ตกับลูกให้มากที่สุด หรืออย่างน้อยต้องพูดคุยกัน
3. ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในห้องรวมของครอบครัว
4. ท่านต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้งานอินเทอร์เน็ตก่อนที่จะสอนลูก
5. สอนลูกให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการใช้งานแต่ละอย่าง เช่น อีเมล แชต กลุ่มข่าว เว็บ การสำเนาข้อมูล รวมถึงกฎกติกา มารยาทออนไลน์
6. ส่งเสริมให้ลูกใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างสนุก ปลอดภัย และได้ประโยชน์
7. หมั่นสังเกตพฤติกรรมของลูก ดูว่าเขาทำตัวแปลกไปกว่าที่เคยหรือไม่
8. พูดคุยกับลูกให้เข้าใจแต่แรก ถึงขอบเขตการใช้งานอินเทอร์เน็ต
9. ผู้ปกครองอาจติดตั้งโปรแกรมบล็อกเว็บไซต์ได้
10. หากท่านพบอะไรที่เลือ่ปากว่าแรง อย่ารีรอที่จะขอความช่วยเหลือ

บทที่ 3 การดำเนินการ

แหล่งข้อมูล

1. นักเรียนจากโรงเรียนบ้านโคกสีวิทยาเสริม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 54 คน
2. คณะครูและบุคลากรโรงเรียนบ้านบึงเนียมบึงไคร่นุ่นท่าหิน จำนวน 5 คน

วิธีดำเนินงาน

การจัดกิจกรรมดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan)

- 1.1 ประชุมคณะกรรมการดำเนินการประชุมปรึกษาหารือกำหนดวันเวลา กิจกรรมและงบประมาณในการจัดกิจกรรม
- 1.2 คณะกรรมการดำเนินการนำเสนอโครงการ และคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานต่อผู้บริหารเพื่อขอความเห็นชอบ
- 1.3 ประชุมคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อม ชักถามปัญหา อุปสรรค เพื่อให้การดำเนินกิจกรรม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. ขั้นปฏิบัติการ (Do)

- 2.1 คณะกรรมการดำเนินการ ติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามโครงการดังกล่าว
- 2.2 ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมให้นักเรียนทราบที่หน้าเสาธง ครูประจำชั้นประจำวิชา ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบในชั่วโมงเรียน
- 2.3 ประชุมเตรียมความพร้อมการจัดกิจกรรม ออกหนังสือขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียน ทำหนังสือถึงศูนย์พัฒนาทักษะและการเรียนรู้ ICT เทศบาลนครขอนแก่น ประสานงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม หลักสูตรเนื้อหาที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน
- 2.4 ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ในวันที่ 27 เดือน กุมภาพันธ์ 2563 ณ ศูนย์พัฒนาทักษะและการเรียนรู้ ICT เทศบาลนคร

3. ขั้นตรวจสอบ (Check)

ในการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างจัดกิจกรรมและหลังจากการจัดกิจกรรม คณะกรรมการฝ่ายประเมินผลและคณะครูทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- การสังเกตและบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรคในการจัดงาน

- การบันทึกการสัมภาษณ์นักเรียน อย่างไม่เป็นทางการ
- สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการกิจกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ในครั้งนี้

4. ขั้นปรับปรุง (Act)

- นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ แบบสอบถาม โดยการบันทึกของฝ่ายประเมินผล มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาร่วมกัน เพื่อนำข้อเสนอแนะไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมในปีต่อไปให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- นำข้อสรุปที่ได้มาปรับปรุง วางแผนการจัดกิจกรรมในปีต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการจัดกิจกรรม จำแนกตามลักษณะการใช้ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

2.1 แบบบันทึกการสังเกตและเหตุการณ์

2.2 แบบสัมภาษณ์นักเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์คำถามปลายเปิดแบบไม่เป็นทางการ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานะ เพศ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

1 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับน้อยที่สุด

2 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับน้อย

3 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับปานกลาง

4 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับมาก

5 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับมากที่สุด

กำหนดเกณฑ์ในการแปลค่าของคะแนน ดังนี้

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับน้อยที่สุด

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับน้อย

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับปานกลาง

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับมาก

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open End)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สังเกตและบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม เช่น ขั้นตอนการจัดงาน ความเรียบร้อยของการอบรม ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการอบรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์
2. สัมภาษณ์นักเรียน โดยใช้คำถามปลายเปิดอย่างไม่เป็นทางการ ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเอง โดยสัมภาษณ์ทั้งระหว่างการจัดกิจกรรมและหลังจากการจัดกิจกรรม
3. หลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรม ฝ่ายประเมินผลแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักเรียนร่วมตอบแบบสอบถาม เพื่อนำผลไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล / สถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล ฝ่ายประเมินผลนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์มาวิเคราะห์ ประมวลผลและนำเสนอในรูปความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมาวิเคราะห์ ประมวลผลและนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ยและร้อยละ

บทที่ 4

ผลการดำเนินการตามโครงการ

ตารางที่ 1 แสดงเพศผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	28	51.85
หญิง	26	48.15
รวม	54	100

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.56 และเพศหญิง จำนวน 24 คน ร้อยละ 44.44

ตารางที่ 2 แสดงระดับชั้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชั้น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 4	16	29.63
ประถมศึกษาปีที่ 5	17	31.48
ประถมศึกษาปีที่ 6	21	38.89
รวม	54	100

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจในการจัดอบรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

ข้อที่	ความพึงพอใจ	\bar{X}	ระดับ
1	หลักสูตรและเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม	4.11	มาก
2	บรรยากาศและสถานที่ที่ใช้ในการอบรม	4.00	มาก
3	ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ในการอบรม	3.87	มาก
4	กำหนดการและระยะเวลาในการอบรม	3.63	มาก
5	ยานพาหนะเดินทางและอาหารกลางวัน	3.46	ปานกลาง
6	วิทยากรมีความรู้ความสามารถ ถ่ายทอดความรู้ได้ดี	4.41	มาก
7	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อบรม "หลัง" การอบรม	3.97	มาก
8	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ในการเรียนรู้	4.08	มาก
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่	3.63	มาก
10	การจัดกิจกรรมในครั้งนี้มีประโยชน์กับนักเรียน	4.37	มาก
	รวม	3.96	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจในการจัดโครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ พบว่า ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ วิทยากรมีความรู้ความสามารถ ถ่ายทอดความรู้ได้ดี รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมในครั้งนี้มีประโยชน์กับนักเรียน และหลักสูตรและเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินการและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

คณะครูและนักเรียน ได้ให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ได้แก่

- คณะครูโรงเรียนบ้านโคกสีวิทยาเสริม จำนวน 5 คน
- นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกสีวิทยาเสริม ตั้งแต่ชั้น ป.1 – ป.6 จำนวน 54 คน

1. ประสิทธิผลของการจัดงาน

- 1.1 นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และสนุกกับการเรียนรู้
- 1.2 นักเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น
- 1.3 นักเรียนได้นำประสบการณ์ตรงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และพัฒนาตนเองอย่าง

ต่อเนื่อง

2. ผลการประเมินความพึงพอใจ

ผลการประเมินความพึงพอใจในการจัดโครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ พบว่า ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ วิทยากรมีความรู้ความสามารถ ถ่ายทอดความรู้ได้ดี รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมในครั้งนี้มีประโยชน์กับนักเรียน และหลักสูตรและเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม

ข้อเสนอแนะ

1. ยานพาหนะแออัดเกินไป
2. อยากให้เพิ่มเวลาในการอบรมให้มากกว่านี้
3. อยากให้มีการสอนโปรแกรมใหม่ ๆ
4. อยากให้เพิ่มวิทยากรหรือผู้ช่วยวิทยากรช่วยควบคุมนักเรียน เพราะคนควบคุมมีน้อย นักเรียนบางคนอบรมไม่ทันเพื่อน

บรรณานุกรม

- กำพล ดำรงวงศ์. เทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2541.
- ครรชิต มาลัยวงศ์. ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์ : สารระคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2543.
- ฐิตารีย์ วิลัยเลิศ. รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในฝันจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กาฬสินธุ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์, 2554.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และไพบุลย์ เกียรติโกมล. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2546.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. การจัดระบบสารสนเทศในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- พนิดา พานิชกุล. เทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์, 2553.
- สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2555.

ภาคผนวก

- แบบประเมินผลโครงการ
- รูปภาพ
- โครงการ
- คำสั่ง/หนังสือที่เกี่ยวข้อง

